

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 90.

w Sobotę dnia 8. Listopada Roku 1800.

z Berlina d. 4. Listopada.

Najjaśniejsza Xiężna Oranien przybyła tu z Freienwaldu, a Rossyjski General kawaleryi, Baron Sprengporten z Petersburga.

Także przybył tu w nocy z 2. na 3. Ludwig Buonaparte, Pułkownik piątego regimentu dragonii, Kapitan dragonii Follin, i Oficer dragonii Flachauld, wszyscy w służbie francuzkiej.

z Paryża d. 22. Paźdz.

W wszystkich towarzystwach nie mówią teraz o niczym tylko o śpisku przeciw pierwszemu konsulowi. Każdy cieszy się, z miłości ku oyczyźnie i ludzkości, iż ten okropny plan nie udał się.

Oto są jeszcze dalsze okoliczności ściągające się do tego śpisku. Tajny sekretarz pierwszego konsula, Bourienne, dostał list do noszący mu o odkryciu rzeczy bardzo ważnej. Bourienne kazał wezwać do siebie autora tego listu, ten oświadczył mu; iż życie Buonapartego znajduje się w wielkim niebezpieczeństwie, ośm osob przedsięwzięło zamordować go, z których ja jestem jeden. Sumienie przymusza mnie do wyznania tego, Bourienne udał się z nim do ministra policyi. Minister zapytał się, czyli umówiono już dzień zamordowania pierwszego konsula? Jeszcze nie, odpowiedział autor listu, ponieważ brakują jeszcze 4 osoby, gdyż nas bydz ma 12tu. Minister zalecił mu, aby namowił jeszcze owe 4 osoby dla lepszego odkrycia śpisku. Sprzyśięźnicy dopełniwszy

liczby swojej, przeznaczyli do swego zamiaru pierwszą operę Horacyuszow. Minister policyi donioł o wszystkim pierwszemu konsulowi, i zapytał go się nakoniec; coż mamy czynić, i co WaćPan uczynisz? Buonaparte odpowiedział: „Poydę na operę.” Podoiono straż. Małżonka jego spostrzegłszy to, zapytała się o przyczynę tego, na co Buonaparte odpowiedział, iż ponieważ dziś będzie wielki tłum, chcę mieć więcej żołnierzy około siebie. Pod czas opery, Pani Buonaparte spostrzegła, iż minister, i prefekt policyi przychodzili ustawicznie i znowu wychodzili z postacją okazując wielkie zatrudnienie, zapytała się powtornie o przyczynę, na co iey Buonaparte odpowiedział: „To nic nie jest, przypatrz się WaćPani operze.” Niedługo potym przychodzi minister policyi z doniesieniem, iż już aresztowano zaboycow, i że znaleziono przy nich pugiwały, i fosforyczne luntty.

Demerville, który rozdawał pieniądze sprzyśięźcom, był przedtym sekretarzem Barrera. Nie jest on jeszcze aresztowany, lecz bracia Arenowie, Korsykanin Moltedo i znany Antonelle z 60 innymi osobami znajduią się w areście. Nie okazują się z żadney okoliczności, aby był ułożony przez sprzyśięźców dalszy plan rewolucyi.

Ceracchi otrzymał był dawniej zlecenie od pierwszego konsula, aby mu wyrobił posąg wolności. Jak ma bydz wyrażona, zapytał go się Ceracchi, stojąc czyli sie-

dząc, kłęcząc czyli leżąc? Pierwszy konsul rozniewił się na takie zapytanie, i kazał go wyprowadzić z pokoju. Ceracchi okazał od tego czasu znaki złości ku niemu. Był on także przedtym głównym naczelnikiem rewolucyi w Rzymie, dla której Pius VI. doznał wiele nieszczęśliwych losów.

Monitor donosi urzędownie, że generał Rigaud musiał ustąpić z St. Domingo przed generałem Toussaint Louverture, który oświadczył się iednak za Rzplity francuzką. Dnia 5. Sierpnia wydał z tego powodu odezwę do mieszkańcow tej wyspy, w której mowi: „Ten szczęśliwy czas, który was towarzystwu i waszym familiom, a wyspie St. Domingo spokojność przywraca, powinien wzbudzić wdzięczność naszą ku najwyższej istności. Nie jestem tak pyszny, abym się miał chlubić z zakończenia woyny roznieconey przez chciwość chomoru Rigauda. Chonor ten należy tylko Bogu, bez którego pomocy dzieło ludzi żadnego nie odbiera skutku, a ich przedsięwzięcia bardziey są niesłateczne, niż wały morskie. Widzieliście wprawdzie, iż wszystkie usiłowania generała Rigaud przyniosły mu nieśławę, moje zaś przedsięwzięcia uwieńczone zostały szczęśliwą pomyślnością. Obywatele, bracia, przyjaciele! złączcie się zemaną, końcem podziękowania za to Bogu, i jeżeli wasza podległość iest szczerą, poprzyście w iego obecności, wierność Rzplity, przywiązanie do waszey oyczyzny i pokuszeństwo szefom.”

Niedawno znaleziono w departamencie Oise wielką liczbę starey monety rzymskiej, której szacunek wynosi blisko 400,000 liwrow. Wykopano iuż tam dawniey niektóre stare pieniądze, i rząd rozeszła się pogłofka, iż w tym mieyscu znajdują się niezmiernie ukryte skarby. Pewien wieśniak orząc, znalazł ten skarb, inni spostrzegłszy to, chcieli,

aby się z niemi podzielił. Przeto każdy dostał swoy udział, nie wydając się iednak, ponieważ się obawiali, aby rząd nie odebrał im tego skarbu. Buonaparte dowiedział się o tym, kazał ogłosić, iż nikt nie będzie pokrzywdzony w swoiey zdobyczy, i rozkazał użyć wszelkich sposobow, do zapobieżenia, aby tak ważne dla historyi monumenta nie były przetopione. Wiele wieśniakow, i innych osob posiada 6 do 700 takowych pieniędzy, między którymi znajduje się wyborna moneta bita za czasow pierwszych Cesarzow. Gory tej okolicy, w których znaleziono ow skarb, noszą ieszcze nazwisko od dawnych czasow, naprzykład, oboz Cezara, oboz Wespaziana. . . .

Podług doniesień z Wiednia, Cesarz miał oświadczyć gabinetowi Londyńskiemu, iż jeżeli Anglia nie zezwoli na zawieszenie broni na morzu, przeto postanowił zawrzeć osobny pokoy z rządem francuzkim. Dodają, iż kongress w Luneville krotko trwać będzie, i że przed dniem 15. Listopada udecydowana będzie woyna albo pokoy.

z Paryża d. 24. Paźdz.

Monitor dzisiejszy zawiera w sobie następujący artykuł:

„Jmć Pan Hrabia Cobenzl! uwiadomił przez nadzwyczajnego kuryera ministra zagranicznych intereffow, iż Cesarz Jegomość raczył Hrabieciu Lehrbach powierzyć ministerium wewnątrznych intereffow, tudziesz, że mianował Hrabiego Cobenzl, ministrem zagranicznych intereffow, co go iednak nie wstrzymuje, od udania się do Luneville. Dnia 15. Października chciał wyjechać z Wiednia. Chlubną będzie rzeczą dla Hrabiego Cobenzl, gdy mu się uda użyć potwornego wpływu do przywrocenia pokoju między obydwoma najmocniejszymi na świecie narodami. Życzyć sobie bardzo potrzeba iego prędkiego przybycia dla ukończenia wszelkich niepewności, gdyż iuż ro-

zmaite zdarzenia wojenne zapadły na rozmaitych granicach włoskich."

„Pospolite ruszenie Toskańskie pod dowództwem austriackich oficerów oraz Pana Sommariva opanowało miasto Lukę i część Bolonii, gdy generał Brüne swoją potęgę na prawym brzegu rzeki Padus ścigał. Generał Düpont pomaszzerował z iedną dywizją do Bolonii, rozproszył pospolite ruszenie, i doniósł Panu Sommariva, iż jeżeli uzbroieni chłopci nie powrócą do domów swoich, wkroczy do Toskanii, rozbroi ich i ukarze za nieprzyzwoitości, których się codzień dopuszczają w kraju obsadzonym przez wojska francuzkie."

„Gdy odpowiedź przyszła na to niepomyślna, przeto generał Düpont wkroczył do Toskanii, i dnia 14. Października był tylko odległym od Florencyi iednym dniem marszu."

Oto jest list generała Düpont pisany do kommandanta Toskanii przy wkroczeniu do tego kraju.

Mości Panie Generale!

„Czas do rozbroienia pospolitego ruszenia w Toskanii wyznaczony od generała naczelnika Brüne upłynął bez wysłuchania proźby iego. Pospolite ruszenie ludu nie jest ieszcze rozwiązane i obsadziło rozmaite miejsca w kraju cysalpińskim. Okropności popełniane w Romanii przez toskańskich insurgentów były tak częste odnawiane, iak często były tłumione. Wspomnieni insurgenci stali się przyczyną potyczki pod St. Polerino i Castelnuovo, oraz wybierali kontrybucye w okręgu francuzkiej armii. Takowy stan rzeczy jest z niewagą armii francuzkiej. Przeto potrzebny jest decydujący środek, od którego interess samego nieprzyjaciela zależy. Generał naczelnik rozkazał mi rozbroić ten oszukany tłum i obsadzić Toskanią. Oczym donosząc WaćPanu, wkra-

czam do Toskanii końcem uskutecznienia tego rozkazu."

(podp.)

Düpont.

Jeden z naszych towarzyszw, mowi La Clef du Cabinet, był tak grzecznym, iż okazał fałsz pogłosek, podług których pierwszy Konsul chciał uczynić się Cesarzem, Prezydentem, lecz niebo wie dla czego, lub też powierzyć Królowi rząd w Francyi. Jeżeli źle myślący tego tylko używają sposobu do wzbudzenia w nas niespokojności, przeto ich praca jest bardzo próżna, ponieważ iuż nie zwykliśmy wierzyć takowym pogłoskom.

W Luneville czynią najwspanialsze przysposobienia do przyięcia cesarskiego pośta, Hrabiego Cobenzl. W okolicy Luneville zgromadzi się 5000 wojsk, których połowa składać się będzie z kawaleryi. Spodziewamy się coraz bardziey, iż nastąpi pokoy z Austryą.

Ostatnia rezolucya Konsulow względem emigrantow wzbudziła tu przyjemne nader wrazenie, ponieważ ulagodzi nienawiść nie iednego, i jest dowodem sprawiedliwych, oraz spokojnych sentymentow naszego terażniejszego rządu. Wielu emigrantow powroci znou do oycyzny.

Głoszą, iż nasz rząd okazał bardzo przyiazne sentymta na pewne zagraniczne pośrednictwo, i interessowanie się za Królem Sardyńskim.

Oneday odprowadził pierwszy Konsul rewią z 10,000 wojska. Korpus ten znajduje się w wybórnym stanie, i przemaszerował z Amiens. Wszystkie manewry wykonane były z największą biegłością. Generał Murat kazał aresztować iednego szefa batalionu, ponieważ 3 strzelcy żadnych nie mieli bagnetow. Pierwszy Konsul okazał grenadyerom rozmaitych batalionow swoje ukontentowanie, ofiarując im w podarunku czapki grenadyerskie. Korpus wspomniany po-

maszeruje niezwłocznie dalej dla uformowania trzeciej armii odwodnej.

Wyrwany szczęśliwie z rąk rabuślow senator Clement de Ris miał audyencyą u pierwszego Konsula. Jego zdrowie zdaie się być nadweryżone. Rabuśle trzymali go zamkniętego przez 19. dni w pewnej stodole wśród beru, i był często w niebezpieczeństwie życia, ponieważ patrole przybliżały się często do miejsca tego, w którym był zamknięty.

Rząd francuzki dokazał nakoniec tego, iż przełamał wszystkie przeszkody, które mu czyniło uchycenie wszelkiego związku z państwem Otomańskim, i zabezpieczył wsparcie przeznaczone dla niewolników francuzkich w Konstantynopolu.

Słychać w Niemczech, iż Anglia odda Maltę Kawalerom Ś. Jana pod protekcyą Pawła I.

General Moreau pod czas swoiey bytności w Ratyzboni s miał konferencye szczegulne z ministrem pruskim Görtz.

Pan Cetto, minister pełnomocny Elektora bawarskiego, spodziewany jest co moment w Paryżu.

Donoszą z Niemiec, iż emigranci przymuszeni potrzebą, chwycili się wszelkich rzemioł mogących im być użytecznymi. Wielka liczba ich udała się do handlu, inni są kramarzami, cukiernikami, nauczycielami języków, inni zaś rzemieśnikami w rozmaitych warsztatach. Zdaie się, iż zrzekli się przesądów szlachectwa. Uważamy nie bez zadziwienia, iż ci, którzy nie wiedzą, iż szlachetna chluba imienia francuzkiego nieskażoną jest w sercu tego, który się z nią urodził, cieszą się z zwycięstw Rzplty, i mówią o pierwszym Konsulu z uszanowaniem.

z Strażburga d. 23. Paździer.

Hrabia Cobenzl pełnomocny minister cesarski, przybył do miasta tutejszego wśród odgłosu armat. Adiutant generała Clarke

wyiechał przeciw niemu do Kehl, i towarzyszył mu tu dotąd z liczną dywizyą huzaarów. Przydano mu fraż chorągwią z 50 ludźmi z chorągwią, lecz tey chorągwi nie przyjął. Prefekt i generałowie znaydujący się tu oddali mu wizytę. Dzisieyszey nocy uda się w dalszą podróż do Luneville.

z Zürich d. 22. Paźdz.

Woyska francuzkie nieprzełatają czyniść poruszeń takowych, które podług zapewnienia oficyerow do tego zmierzają, aby woyska do teatru wojny zbliżyć się oraz w 8 dniach w Feldkirchu i Kuryi zgromadzić się mogły.

Szwajcarscy emigranci powracają tłumem do domow swoich. Z regimientow emigranckich Rowery i Bachmana przybywa po 20 do 30 żołnierzy do Szwajcaryi, lecz każdy z nich ma abszeyd, co dowodzi, iż nie są dyzerterami.

z Medyolanu d. 17. Paźdz.

Naywyższy naczelnik Brüne wyznaczyl kommissyą, która kłótnie między Włochami i Francuzami roztrzygać ma; czterech Włochow są członkami tey kommissyi.

Dobra Arcy Biskupa Medyolańskiego, Kanonika Gumbarany, Proboszczow Taverny i Mario, wzięto pod sekwestracyą, ponieważ niechcieli powrócić do oyczyzny. Ich dochody przeznaczone do kassy religii.

Od brzegow Renu d. 22. Paździer.

Minister zewnętrzných interesłow przyślał do Strażburga rozkaz, aby cesarskiego posła przyimowano z wszelką wspaniałością: iak tylko wstąpi na ziemię francuzką, iego przybycie ogłoszone będzie trzema wystrzałami z armat, Prefekt z radą przyimował go będzie na granicy, a szwadron dragonow towarzyszyć aż do Hotelu. U Prefekta będzie wielki obiad. Od mosła aż do Hotelu iadąc, słyszeć się dadzą po 6 wystrzałów, a przy wyśladaniu 25. Gdzie tylko bawie się będzie otrzyma fraż chorągwią składającą się z kompanii grenadyerow. Jak tyl-

ko kuryer donioſł tu o przybyciu Hrabiego Cobenzl do Augszburga, przeſłano natychmiaſł tę wiadomość przez telegraf do Paryża, i nie wątpimy, iż miniſter Buonaparte przybędzie z nim w tym samym czasie do Luneville.

z Frankfurta d. 25. Paździer.

Onegdaj przybyli tu razem Markis Lucchesini i Ludwik Buonaparte. Mieli z sobą konferencyą przez 3 godziny. Buonaparte zoſtał ſię nanoc, a Lucchesini poiechał do Luneville, gdzie z Hrabim Cobenzl w iednym czasie ſtanie. Powiadają, iż Hrabia Cobenzl przedſięwzięmie incognito podróż na kilka dni do Paryża.

z Augszburga d. 22. Paźdz.

Hrabia Cobenzl przybył tu wczoraj rano i przyjmowany był w sposobie przyzwoitym iego godności i ważności iego poſełstwa. Zaraz po przybyciu swoim przydane mu podwojną ſrazą chonorową z francuzkich grenadyerow i konney gwardyi generała Moreau. Hrabia iadł obiad u generała Desolles, ſzefa ſztabu generalnego armii reſtkiej, po obiedzie odprowadził generał z 2 adiutantami ſwego goſcia pieszo do ſtancyi iego. Wieczorem udał ſię Hrabia w dalszą podróż do Luneville, eskortowanym będąc od 6 konnych gwardyſtow generała naczelnika, i podobną eskortę znajdzie na wſzyſkich ſtacyach aż do Strażburga.

Drzewo i inne materyały fortec Ulmu, Philipsburga, Ingolſtadtu, i Hohentfiel użyte będą do ſzlachetnego celu, to ieſt, do wybudowania ſpaloney wſi Feuerthalen pod Schafhausen.

Liſty z Bocen potwierdzają wiadomość o wypowiedzeniu zawieszenia broni w Włoſzech, oraz że nieprzyjacielſkie kroki dnia 5. Liſtopada zacząć ſię miały. Z tym wſzyſtkim mamy przyczynę ſpodziewać ſię, iż podpisane będą nowe umowy względem powszechnego zawieszenia broni.

Słychać, iż Anglicy przyznali Królowi neapolitańſkiemu prawo naywyższej władzy nad wyspą Małtą, lecz chcąc przywrócić do brą harmonią między Anglią i Roſyą, ofiarowali przyjąć do Małty garnizon meſkie-wſki pod warunkiem obrania nowego wielkiego miſtrza, któryby pod protekcyą Pawła I. Małtą rządził.

z Bambergu d. 27. Paźdz.

Hrabia Cobenzl dowiedziawszy ſię w Augszburgu, iż Francuzi nałożyli na cyrkulſzwabski oprócz inney rekwizycyi, 20,000 kapotow, miał ſię bardzo rozgniewać, i poſłał natychmiaſł kuryera w tym intereſie do Wiednia.

Słychać, iż pracują około przedłużenia zawieszenia broni aż do 5. Marca tak dla armii włoſkiej iako i niemieckiej.

z Wiednia d. 25. Paździer.

Nasza gazeta nadworna donoſi dopiero teraz o naſłapioney odmianie miniſtrow, lecz tylko co naſtępuje: „Cesarz Jegomość raczył mianować Hrabiego Lehrbach nadzwyczajnego pełnomocnego miniſtra w Rzeszy i przy armii, aktualnym swoim miniſtrem narodowym.”

Miniſter Hrabia Kollaredo donioſł dnia 19. zagranicznym poſtom o odieździe Hrabiego Cobenzl, zapraszając ich, aby ſię do niego udawali, ieżeli by z cesarskimi miniſtrami iakie konferencye mieć chcieli.

Hrabia Cobenzl ma zlecenie, ſtarać ſię o wyrobienie przedłużenia zawieszenia broni aż do mieſiaca Lutego.

Arcy Xiążę Karol przeproſił Cesarza, iż nie może przybydź teraz do Wiednia, ponieważ iego oſobiſta przytomność potrzebną ieſt w Czechach do urządzenia poſpolitego ruszenia, które iuż mocne ieſt do 90,000 ludzi, i wzroſć może do 200,000 ludzi.

Od dnia onegdajszego mówią tu o drodze pewney oſoby mającey za cel ważny

bardzo przedmiot, nad którymby się politycy zadziwili.

General Brüne wydał rozkaz rozmaitym generałom, aby wkroczyli do Toskanii trzema kolumnami, lecz spodziewamy się, iż general Bellegarde zapobieży temu.

Armia odwodna w niższej Austryi składać się ma z 60,000 ludzi. Że zaś także w Polsce zgromadzona jest wielka armia rossyjska, i nie przepuszczają ztamtąd żadnego bydła, także, żniwa w Węgrzech i Austryi bardzo mierne są, przeto obawiamy się w tutejszej okolicy drogości pod czas zimy następującej.

Na żądanie czeskiego narodu Arcy-Xiąże Kasol będzie także komenderował milicyą czeską, Arcy-Xiąże Jan utrzyma się przy komendzie armii niemieckiej, a Arcy-Xiąże Ferdynand komenderować będzie armią włoską. Słychać, iż oddaleni dawniej z służby generałowie przywroceni będą znowu do armii, iako to Kray, Nauendorf, Ott, Hadik i t. d.

z Lwowa d. 1. Paździer.

Głoszą tu, iż Xiążęciu Lotaryńskiemu powierzona będzie generalna komenda w Galicyi. Także mówią o wyśławieniu dwóch regimentow kawaleryi w tutejszym kraju przez Xiążęcia Czartoryjskiego.

z Linc d. 20. Paździer.

Część armii austryackiej miała pomaszzerować głębiej w Austryą, lecz dnia 18. przyszedł rozkaz z Wiednia, aby wszystko w takiej było gotowości, iżby w 48. godzin po każdym rozkazie maszerować mogło. Ponieważ pod czas ostatniej kampanii bardzo wiele oficerow swoy utraciło ekwipaż, przeto Cesarz wyznaczył dla nich z własney szkatuły 300,000 złotych dla sprawienia sobie nowego ekwipażu.

z Brynny d. 29. Paźdz.

Z Petersburga donoszą pod dniem 1. Października co następuje:

„Petersburg i tutejsze kraie mają pośłać bardzo woenną. Nadzwyczajne wybieranie rekrutow, prędkie urządzenie i uzbrojenie ich, trwa ciągle, w tych nawet prowincjach, które na mocy swoich osobnych przywileiow wolne były od rekratow, i tak n. p. Kurlandya przyślawić musiała 12,000 rekratow.”

„Cała potęga woenna państwa rossyjskiego podzieloną jest na 4 wielkie armie, z których dwie stoją przy polskich granicach, trzecia pod Rigą a czwarta pod Kronstadtem. Każda armia składa się z 50 do 60,000 ludzi z znacznym parkiem artyleryi ciężkiej i lekkiej. Armia pod Kronstadtem ma 500 armat i jest w pogotowiu do wsiadania na okręty, lecz iey przeznaczenie jest ieszcze tajemniczą. Osobliwą jest rzeczą, iż w żadney armii nie masz kozakow przydanych, gdyż mają byćżż użyci do służby wewnątrz kraiu.”

„Z wszystkich przysposobień domyślić się należy, iż nasz Monarcha przedsięwziezie w krotce podroż nieznaną wcale ieszcze publiczności; gdyż za najwyższym rozkazem gwardya cesarska znajduje się w pogotowiu do marszu, oraz wszystkie cesarskie ekwipaże podrożne z serwisem stołowym są zapakowane i do podroży gotowe. Imperator znajduje się ieszcze w Gatschinie, do której stolicy żadnemu człowiekowi nie wolno przyiść bez pozwolenia. Zamiana kuryerow z innymi dworami jest bardzo liczna, lecz między Petersburgiem i Berlinem najliczniejsza.”

z Londynu d. 21. Paździer.

Dowiadujemy się z naypoźniejszych listow, iż flota admirała Keith znajduje się ieszcze w Gibraltarze i pod Tetuanem, oczekując dalszych rozkazow od tutejszego ministerium.

Wczoray dowiedziano się, iż poseł Deiz Algierfkiego przybył do Ramsgate. Przywoził on z sobą Królowi między innymi po-

darunkami także 2 lwow i 2 tygrysy, lecz muś ieszcze odprawiać kwarantanę.

Z naszey strony dzieją się ieszcze ogromne przysposobienia do zabezpieczenia Portugalii, kompania iedna angielskiej konney artyleryi, i około 100 indzinierow zgromadzili się do Portsmouth, i przeznaczeni są do Portugalii. Wybierają także z wielu regimentow żołnierzy i formują w korpus dla przesłania ich także do Portugalii.

Okręty hiszpańskie z południowey Ameryki, które niedawno z 12 milionami piastrow zawinęły z Portugalskimi okrętami do Lizbony, zatknęły banderę portugalską, i tym sposobem uszły przed czuynością naszych okrętow. To zdarzenie wzbudziło wrażenie w naszym rządzie.

Rozmaite Wiadomości.

Doniesienia z Wiednia zapewniają, iż Hrabia Cobenzl ziedzie się do Luneville razem z angielskim, moskiewskim i pruskim połem.

Pewny Obywatel francuzki wynalazł sposob robienia pewney kompozycyi, której probę oddał instytutowi narodowemu w Paryżu, i za pomocą której można się golić bez brzytwy. Lecz Prefekt Policji ostrzegł publiczność, aby nie zażywała tey kompozycyi, ponieważ stosownie do doniesienia instytutu narodowego, mogłaby pociągnąć za sobą okropne skutki.

Fortyfikacye twierdzy Ulm kosztowały więcej 3 miliony złotych. Samych palisadow około fortecy stało do 200,000. Pisma publiczne mówią, iż poseł bawarski, Cetto, dla tego pojechał do Paryża, aby przeszkodził zburzeniu fortecy Ingolstadt.

Do niepewnych pogłosek należy także i ta, iż ieżeliby nie nastąpił pokoy między Francją i Austryją, przeto Cesarz starać się będzie przynajmniej wyrobić pokoy między Rzeszą niemiecką i Francją.

Dnia 25. przybył do Strażburga królewiko pruki minister, Markis Lucchesini, i był także witany wśród huku armat.

Z Genui donoszą, iż w Neapolu wybuchła nowa rewolucya, i że już wiele tam krwi wylano.

Między Żydami Amszterdamskimi powstała wielka kłotnia religii. Pewien oświecony Żyd powstał przeciw nowościom rabińskim, i odmianom dawnego prawa Moyżeszowego w Talmudzie. Naczelnicy synagogi prosili magistratu o pośrednictwo, do której się magistrat przychylić nie chciał, a rząd uformowała się w Amszterdamie nowa synagoga składająca się więcej z 100 familiow.

Na rozkaz generała Brüne wszyscy zbiegli rzymscy, neapolitańscy, toskańscy i weneccy patryoci udać się muszą do Reggio, gdzie generał Pino dalsze o nich staranie mieć będzie.

Nieiaki Boudier w Paryżu wynalazł sztukę pisania na szkle i umie przysposabiać tabliczki szklane dla bankierow na wexle, których wcale zfałszować nie można i na wieki trwać mają, ponieważ nie cierpią nic przez ścieranie: z tym połączył ieszcze wynalazek osobnego inkaustu, który bardziej ieszcze niż wspomniane tabliczki szklane niepodobnym jest do naśladowania i zfałszowania.

Dnia 2. Listopada przejeżdżała przez miasto tuteysze J. O. Xiężna Radziwiłowa z Nieborowa do Berlina.

Doniesienie. Prześwietney publiczności podaje niniejszym niżej podpisany do wiadomości, że pozwoliwszy Najjaśniejszy Król Jmć naytaśkawiey dawać reduty w maskach, w roku przyszłym 1801 w pierwszą Niedzielę po trzech Królach, reduty się w Poznaniu rozpoczną.

Sz r e g e l i n.

Doniesienie. Za nayszczegolniejszym Najjaśniejszey Kamery Poznańskiej pod dniem 4. Listopada r. b. refkryptem, są pozwolone w mieście Wrześni bez mask publiczne bałe dla zabawy ca-

tey publiczności; których urządzenie przez avertissement doniesione będzie. Zyczący się na cały karnawał abonować, ma się zgłosić do JP. Kwadynkiego w Poznaniu na ulicy Słobarkiej pod Nrem 172, lub też do JP. Wągrowickiego Postmajstra w Wrześni.

Avertissement. Do apteki żądają iednego chłopcę dobrej edukacyi, któryby dobrze umiał mówić po niemiecku i po polsku, to jest na Nowyrok, albo na Wielkanoc roku przyszłego, dokładnie można się o tym dowiedzieć przez listy przez pocztę franco przyślane

u Aptekarza Wältera w Miedzychodzie, dnia 2. Listopada roku 1800.

Citatio edictalis. Krolewska Południowo-Pruska Regencya tuteysza czyni wiadomo, że na żądanie tajnego konsyliarza woiennego i prezydenta mieyskiego Eizenberga uchwaloną dato została cytacya, niewiadomych realnych pretendentow wsi Pietrzykowa cum attinentis. Przeto zapozywają się niniejszym wszyscy ci, którzy mieć zamysłają iakie realne pretensye do dobr Pietrzykowa, Wrąbczyna, Wrąbczynka i Jaromierza w dystrykcie Pyzdrskim darowanych tajnemu konsyliarzowi woiennemu i prezydentowi mieyskiemu w Berlinie, Philipowi Eizenbergowi, na mocy instramentu darowizny dnia 25. Januarii 1797 i deklaracyi dnia 22. Marca c., aby a dato w przeciągu 3 mieyscy swe realne pretensye, albo na piśmie albo do protokolu zameldowali, naypoźniej zaś w wyznaczonym przed deputowanym regencyjnym assefiorem Einbeck peremptorycznym terminie na dzień 11. Marca 1801 (na tuteyszey Regencyi osobicie lub przez umocowanych pełnomocnikow stawili się, swe pretensye do protokolu podali i złożyli, swe oryginaly, na których się te pretensye gruntują i potym dalszych reskryptow spodziewali się. Ci zaś, którzyby się na terminie tym peremptorycznym niemeldowali, mają się spodziewać, że ich pretensye realne, jeżeli iakie mają do wspomnionych dobr, ogłoszone będą za utracone, i z tego powodu nakazane im będzie milezenie wieczne. W Poznaniu dnia 8. Septembra roku 1800.

Krolewska Południowo-Pruska Regencya.

Do sprzedania. Dobra w wydziale Regencyi Kaluńskiej w nowym Szląsku a powiecie Landrata Pileckiego leżące, do maffy konkursowey niegdys Graffa Teodora Wesla przynależne szlacheckie, 1) Pilica miasto z zamkiem, folwarkiem i owczarnią,

dalej wśie Biskupice, Wierzbki, Sławniow i Cyszowka, Kocikow, Mosrus i Guiczow, część Samorzycy i Zaszyca otaxowane po 5 procent. na 178 963 reis tal. 4 d. br. gr. 9 fen. 2) Siadza, Kidów i Przychody taxowane po 5 procent na 27 022 reis tal. 3 d. br. gr. 4 fen. 3) Dobra otaxowane po 5 procent na 16 794 reis tal. 25 d. br. gr. 10 fen. mają być sposobem subhastacyi na dniu 4. Listopada tego roku, data 7 Lutego 1801 i dnia 30. Maia 1801, z których ostatnim i peremptorycznym, trzeci jest publicznie sprzedane. A przeto wszyscy, którzyby byli tey chęci i tychże dobr nabydź sobie zycyli, zdolni do zapłacenia i posiadania onychze zostawali, mocą niniejszego obwieszczenia zapozywają się, aby na terminach do licitacyi wyznaczonych tu w Regencyi przed deputowanym konsyliarzem Scheler, albo w kreys justyce kommissyi Siewierskiej rano o 9. staneli, i tamże co ofertować zechcą podali. A jeżeliby 2 nabywcow jeden tu drugi w justyce kommissyi Siewierskiej iedno pretium oświadczyć mieli, mają oczekiwać, iż po między niemi ieszcze ieden termin krotki odprawionym zostanie. Taxę tych dobr w registraturze Regencyi tuteyszey, albo w kreys justyce kommissyi Siewierskiej widzieć można będzie. W Kaliszu dnia 6. Junii roku 1800.

Krolewska Południowo-Pruska Regencya.

Aukcy. Rusztowanie przy facyacie kościoła katedralnego Poznańskiego, mające w sobie drzewo do budowli zdadne, jest przez więcey datność do sprzedania, a to na terminach dnia 4., 10. i 17. Listopada po południu o godzinie 2. Mający ochotę kupna, udać się mają do W. Imci X. Lipińskiego kanonika prokuratora, gdzie na ostatnim terminie, więcey dającym za gotową zapłatą, z kondycją swoim kosztem rozebrania toż drzewo przedane będzie.

Aukcy. Na dniu 12. Listopada r. b. z rana o 9. godzinie mają być 224 wiertelki żyta, 70 wiertelki łącznienia i 209 wiertelki owsa publicznie w Szamotułach za gotowe pieniądze w monecie grubey sprzedane. Tych, którzy ochotę mają takowe kupić, niniejszym pisemem zaprasza się, aby się na wyżey wspomnionym dniu w Szamotułach stawili, i na takowe aukcyowali, z tém dodatkiem, że więcey dającym sprzedane będą.

Brudzewski.

Dodatek

E D Y K T,

Zawierający w sobie zakaz niektórych zagranicznych towarów rękodzielnych do konsumpcyi krajowej i do wprowadzenia i handlu na iarmarkach Frankfortskich, iako też: tyczący się handlu pośredniczego towarami zagranicznymi rękodzielnymi, równie iako handlu tranzytowego temiż towarami.

My Fryderyk Wilhelm z Bożey Łaski Krol Pruski Margrabia Brandeburski &c. &c. &c. Czyniemy wiadomo uważając, iż towary rękodzielne zagraniczne, których używanie w krajach naszych, albo wcale zakazane, albo za opłatą wysokiego poboru iednakowo ze szkoda i ruiną fabryk naszych potajemnie wprowadzane, i w kraju przedawane, a dla dostąpienia tego szkodliwego zamiaru, po części handel na iarmarkach Frankfortskich, po części handel pośredniczy, przez niektóre nasze miasta handlowe takowemi zagranicznymi towarami rękodzielnymi prowadzony, po części utrzymywany przechod takowych towarów na źle używane bywają, umyśliłiśmy i postanowiamy niniejszym edyktem, dla dobra przemysłu krajowego i dla zapobieżenia skutecznie wszelkim dotąd wydarzanym się obusum,

żeby w tym na przyszłość tak postępowano.

§. 1. Wydając dotąd różne dyspozycye względem zagranicznych towarów rękodzielnych, była nam do tego zawsze powodem, ta zasada, iż tylko te gatunki towarów, które w krajowych fabrykach w przyzwoitey dobroci i wielości pofłuszny, a nie prawdziwie niż fabrykują, albo za obstałowaniem przez tych, którzy ich potrzebują, w krajowych fabrykach nieodwłocznie zabronione bydź mogą do konsumpcyi krajowej zupełnie zakazywane, przeciwnie zaś te towary, które dla szczególniejszych okoliczności miejscowych w fabrykach krajowych w potrzebney wielości i przyzwoitem gatunku robione bydź ieszcze nie mogą, do konsumpcyi krajowej pozwolone bywały, włożywszy na nie tylko przyzwoity pobor. Staraliśmy się przeto o potrzeby konsumujących i o utrzymywanie fabryk do czego każdy obywatel dla własnego pożytku złączonego z utrzymaniem całości, przykładać się powinien. A że to zawsze od przemysłu krajowego zawisło, iakich towarów rękodzielnych na przyszłość wprowadzenie z zagranicy do konsumpcyi pozwolone lub zakazane bydź ma, przeto włożyliśmy obowiązek na Dyroktoryum nasze generalne, żeby zawsze baczny okiem zważało na stan przemysłu krajowego i na potrzeby konsumujących poda-

iąc propozycje, względem środków do powszechnych zasad, i do okoliczności stosownie przedsięwziąć mianych. Podług tychże zasad, wydany uniwersał dnia 12. Stycznia roku 1800., na nowo zakazujący wprowadzenia zagranicznych towarów iadwabnych półiedwabnych i bawełnianych do używania w kraju, który w swojej mocy utrzymujemy, dodając jeszcze do niego zakaz wprowadzania zagranicznych towarów półbawełnianych, dla tego, ponieważ i tego gatunku towary w dostateczney wielości i półszuszney cenie w kraju robią. Excepcyje, które tym czasowie co do tego powszechnego zakazu, miejsce mieć muszą, umieszczone są po części w przereczonym uniwersale dnia 12. Stycznia r. t. wydanym, po części w późniejszym uniwersale dnia 26. Czerwca r. t. wydanym: a jeżeliby potrzebne były w tém na przyszłość iakowe dokładniejsze postanowienia, przeto publiczność o tém przywoicie uwiadomiona być ma.

§. 2. Ponieważ doświadczenie uczy, iż wszystkie dyspozycje dla dobra krajowego przemysłu wydawane uchybiają swego zamierzonego celu, kiedy oraz potrzebne zapobieżenie temu nie nastąpi, żeby towary zagraniczne rękodzielne zakazane do konsumpcyi krajowej albo tylko za opłatą wysokiego poboru pozwolone z iarmarkow Frankfortskich potajemnie do kraju wprowadzane i sprzedawane nie były, przeto czynimy względem handlu na iarmarkach Frankfortskich

naępujące postanowienie: 1. Powierdza się dyspozycya w uniwersale dnia 26. Czerwca r. t. wydanym umieszczona, podług ktorey wprowadzenie do krajowej konsumpcyi zabronionych zagranicznych koronek i zagranicznych towarów iedwabnych, półiedwabnych i bawełnianych na iarmarkach Frankfortkich i handlowanie temi towarami na tych iarmarkach zakazane, dodając ieszcze zakaz wprowadzenia towarów zagranicznych półbawełnianych, wolno zatém wprowadzać na iarmarki Frankfortkie tylko te pojedyncze gatunki towarów, i handlować one mi, które do konsumpcyi krajowej w powszechności, albo dla niektórych prowincyi tym czasowie iako excepcyje pozwolone i w przyreczonych uniwersale wyrażone są. Żeby się więc podług tego iak najsćisley stosowane mają być. 2. Wszystkie na iarmarki Frankfortskie z zagranicy wchodzące towary rękodzielne iak najsćisley rewidowane, dla czego właściciele takowych towarów obowiązani są podać dokładnie, co się w każdej skrzyni znajduie. 3. Zakazane też być ma zupełnie, wprowadzenie na powrot towarów krajowych z iarmarkow zagranicznych na iarmarki Frankfortskie. 4. Względem wyprowadzenia towarów, na konsumpcyą krajową, destynowanych z iarmarkow Frankfortskich utrzymuie się postanowienie w tey mierze dotąd uczynione, to jest: iż paszporty na takowe towary, w przywoitym czasie zaatetowane

do urzędu akcyzy Frankfortskiego na powrot odsyłane bydź muszą i że przesyłanie towarów w kraj pozwolone nie będzie kiedy kupiacy, lub one wyprowadzający przez atest legitymacyiny, Magistratu, lub urzędu akcyzy z tego miejsca, gdzie mieszka, dowodu nie okaże, iż tam jest osiadłym. 5. Względem towarów zagranicznych reko-dzielnych do krajowej konsumpcyi zabronionych, do handlu iednako-wo na iarmarkach Frankfortskich pozwolonych, przez kupców zagra-nicznych na Frankfurtskim iarmar-ku okupionych, i ztamtąd za gra-nicę wyprowadzać mianych, ob-serwować potrzeba następujące po-stanowienia. a) Takowi cudzo-ziemcy muszą zawsze mieć pasz-porty legalne z miejsc mieszkania ich, tudzież przepisane zaświad-czenia legitymacyi i na fury z urzę-dów celnych na pograniczu w kra-ju znajdujących się przy wchodzie, a żydowscy kupcy i furmani, tak-że przepisane listy konwojne. 6. W listach konwojnych przepisane im będą trakty, którymi z towarami przez kraj iechać mają, tudzież graniczne komory celne, na które przeieżdżać muszą, przez expedy-cyą iarmarkową listów konwoj-nych, który iak, naywiększą dokła-dność zalecamy. Obowiązani są zatém, tego traktu ściśle się trzy-mać, i list konwojny na wszystkich urzędach akcyzy lub podatku kon-sumpcyinego, które w trakcie ich znajdować się będą, przyzwoicie dać zrewidować pod ostrzeżeniem, iż z każdym zbaczającym z traktu,

iemu przepisanego iako z defrau-dantem postąpić się ma. c) Po-winni też meldować się z towarami swemi na komorze celney pograni-czney, im przepisany, tam list kon-wojny oddać i posłusznymi bydź tem urządzeniem, które taż komo-ra, względem ich dalszego konwo-iowania, aż za granicę uczyni. d) Komory celney pogranicznej jest obowiązkiem list konwojny po wy-prowadzeniu lub złożeniu w iey magazynie towarów natychmiast, przyzwoicie, względem wychodu, lub złożenia towarów zaatestowa-ny, na powrot odesłać, tudzież prowadzącemu towary, kiedy wszy-stko zgodnie z listem konwojnym znalezione będzie, wydać kwit z sprawiedliwego oddania tego listu konwojnego. Jeżeliby zagraniczny kupiec przepisom powyższym za-dosyc nie uczynił, to spodziewać się może, iż za pierwszym iego przybyciem do Frankfortu do od-powiedzi pociągniony, a jeżeliby względem rzetelnego oddania listu konwojnego przerzeczone zaświad-czenie komory celney pogranicznej legitymować nie mógł, iako de-fraudant, podług ostrości praw ukarany zostanie.

§. 3. Żeby handlu pośrednicze-go towarami zagranicznymi reko-dzielnymi do konsumpcyi krajowej zabronionemi, albo za opłatą wy-sokiego poboru pozwolonemi, da-ley tak, iak dotąd na złe nie uży-wano, postanawiamy, iż względem tego handlu tak postępować się ma. 1. Takowy handel w tych mia-ściach handlowych, którym pozwo-

iony jest, albo pozwolonyby bydź mógł, szczególnie tylko hurtem utrzymywany i przedaź szczególnie tylko, za granicą pozwolona bydź ma. 2. Względem utrzymywania takowego handlu kupiec przestać musi na wszystkich postanowionych, ktore podług okoliczności, dla dozoru iak naydokładniejszego takowych towarow w powszechności na składach publicznych znaydować się powinny za potrzebne uznane będą. 3. Względem przesyłania takowych towarow za granicę obserwować trzeba następujące przepisy: a) Nastąpić ma ścisła weryfikacya onych, podług deklaracyi zawierającej w sobie wielość iakość i wartośc towarow, zapakowanie zaś, za każdym razem na składzie publicznym pod dozorem wyższych Oficjalistów plombując zapakowane skrzynie, z iak naywiększą akuratnością, ktorych jednakoowo otworzenie i nowa rewizya na pogranicznej celney komorze, przy wychodzie ostrzeza się, ieżeliby tam okazało się naymnieysze naruszenie ołowkow, albo inne iakie zachodziło podeyrzenie. b) W liście konwoynym towary transportowane będą, musi bydź komora celna pograniczna, na ktorą te towary wychodzić mają dokładnie przepisane, a furman obowiązany towary do tey komory prosta drogą dowieść i tam skrzynie z nienaruszonymi ołowkami wraz z listem konwoynym oddać. c) Komora pograniczna wyda transportującemu towary zaświadczenie na rzetelne doyscie towarow i na od-

daniu listu konwoynego, a list konwoyny zaświadczony, natychmiast odesła. 4. Kraiowy przedaźyciel zostaje w odpowiedzi za to, żeby towary do komory celney pogranicznej w liście konwoynym wyrażoney rzetelnie dostawiane zostały. Takowe rzetelne dostawienie towarow, dowiedzione bydź musi, albo przez odeślanie na powrot listu konwoynego, albo przez okazanie zaświadczenia transportującemu towary na rzetelne dostawienie towarow wydanego. 5. Kiedy to w żadnym sposobie dowiedzione nie będzie, wtenczas przedaźyciel kraiowy musi od wszystkich takowych towarow zapłacić podatek po 20. od sta otaxowanie towarow dla opłacenia takowego podatku nastąpić ma podług taryfyy ułożyć mianey, poty zaś poki ta taryfya ułożona nie będzie, wzięta będzie cenna, po ktorey te towary kupowane i ktora przez sprawiedliwe oryginalne faktury dowiedzione bydź musi za fundament.

§. 4. Ponieważ przechod towarow zagranicznych rekdzielnych z Włoch, z Francyi, z Szwaycaryi, z Saxonii i z Rzeszy Niemieckiey przez prowincye nasze, Marchią Elektoralna, Nowo-Marchią, Pomeranią, Stary i Nowy Szląsk i Wschodnie, Zachodnie, Południowe i Nowo-Wschodnie Prussy do kraiow Austryackich, Moskiewskich, Meklemburgickich i Szwedzko-Pomeranickich prowadzonych, rownie na zle używane bywa, to jest: iż z towarow do przechodu deklarowanych wiele w kraiu pozostaje

staie i przedaie się; przeto względem takowego przechodu przeznaczone prowincye, na przyszłość następujące urzędnicy obserwowane mieć chcemy. I. Względem tych zagranicznych towarów rękodzielnych, które a) przez pocztę ordynaryną przesyłane bywają; b) do krajowych Spedytorów dla dalszego przesłania za granicę adreślowane; c) Podróżni nie kupcy, w nie wielkiej wielości przy sobie mają. Zachowane być ma postępowanie dotąd obserwowane, iędnakowō z tą determinacją, iż Spedytarowie krajowi pod Lit. b. wzmiankowani, podlegać muszą tym przepisom, które poniżej na Spedytorów w ogólności włożone będą. II. Furmanom wiadomym regularnym pozwolony być ma, w tym sposobie iak dotąd przechod pod następującemi kondycjami, iż a) na komorze granicznej przy wchodzie każda skrzynia, iężeli odważona, b) osobno plombowana być musi także, c) listy konwojne do wychodu rzetelnie i sprawiedliwie zaatęstowane w czasie przepisany nie omylnie na powrot odeślane być, a nakoniec d) takowe towary przechodzić w Szląsku i w Nowo-Marchii temi traktami transportowane być muszą, gdzie rzeki przez mosty, a nie przez promy przebywają. Jeżeli by doświadczenie nauczyło, iż przepisany kondycjom zadosyć się nie dzieie przyzwoicie, i że wychod towarów nie został dostatecznie dowiedziony w ten czas ostrzegamy sobie, względem tako-

wego przechodu towarów uczynić ostrzeysze dyspozycye. III. Wszystkim nieznanym furmanom ordynarynym i najętym, tudzież żydom, kupcom i formanom, nie będzie pozwolony w ogólności directe transport towarów zagranicznych, przez prowincye wzywż wyrażone, lecz kiedy takowe towary przeprowadzać chcą, muszą ie adreślować, do pewnego krajowego Spedytora, który o dalsze ekspedowanie onych na granicę staranie mieć i względem iustyfikacyi sprawiedliwego wyprowadzenia, w odpowiedzi będzie. Żeby ta dyspozycya zamiaru swego nie uchybiła postanawiamy. 1. Spedytor krajowy obowiązany iest, dowodzić tego, iż towary do niego adreślowane, rzetelnie wyprowadzone zostały, w sposobie poniżej wyrażonym, nie mogąc tego dowieść powinien od towarów, których exportacyi dowieść nie może zapłacić podatek po talarow czterdzieści od centnara Brutto wagi. 2. Względem transportu takowych towarów przeprowadzać mianych, komory celne pograniczne przy wchodzie i przy wychodzie i uszedy akcyzy w miejscach ekspedycyi następujące przepisy przestrzegać mają, a) wszystkie towary takowe zapakowane być muszą w skrzyniach, beczkach i w pakach i t. d. tak, żeby na komorze celney pogranicznej podług liczby skrzyń zrewidowane i przyzwoicie plombowane być mogły; b) tych towarów nie można przez żadne insze komory celne pograniczne wpro-

wadzać, ani wyprowadzać, tylko przez te, które przez Departament akcyzy i cła do wchodu i wychodu determinowane i do wiadomości podane będą. c) Na komorze celney pogranicznej, przy wchodzie muszą być przywoicie plombowane i listem konwoynym opatrzone, w którym miejsce ekspedycyi do którego towary prostem traktem odwiezione być powinny, i urzędy akcyzy i cła albo podatku konsumpcyjnego, które w tym trakcie znajdować się będą, wyrażone być muszą. d) Skoro takowe towary w miejscu ekspedycyi ich staną, urząd akcyzy miejscowej powinien zaraz skrzynie, co do powierzchowności i ołówek zrewidować, a znalazłszy wszystko w sprawiedliwym stanie, one zważyć, i tak długo, poki dalej ekspedycyowane nie będą w publicznym składzie, albo gdzie tego nie masz pod zamkiem tegoż urzędu złożyć kazać, list zaś konwoyny razem z towarami doszły, względem prawdziwego doświadczenia towarów zaświadczyć, i on najbliższą pocztą do tego urzędu, który on wydał odesłać. e) Do dalszego transportu za granicę, wydany będzie od ekspedycyi składowey, albo od urzędu akcyzy w mieście ekspedycyi znajdującego się nowy list konwoyny, w którym trakt dla furmana, tudzież komora celna pograniczna, na którą towary wychodzić mają dokładnie wyrażone będą wraz z urzędami na tym trakcie znajdującemi się, na których list konwoyny dla zrewidowania one-

go, okazywany być powinien. f) Skoro towary na komorze celney pogranicznej staną, skrzynie i ołówki nowe zrewidowane zostaną, a znalazłszy wszystko sprawiedliwie i zgodnie z listem konwoynym, urząd celny pograniczny, wyda furmanowi zaświadczenie na rzetelne doświadczenie towarów i na oddanie listu konwoynego ten zaś list konwoyny najbliższą pocztą do przełożonej mu Dyrekcyi prowincjonalney odesła, którą on uznawszy atest wychodu, za rzetelny do tego urzędu odesła, który ten list konwoyny wydał. 3. Formani i właściciele transportujący towar zachować się mają podług następujących przepisów. a) Ci którzy towary wprowadzają. Ci muszą z ciężarem swoim tylko przez urzędy celne pograniczne do tego wyznaczone przejeżdżać zaraz się do nich zgłosić towar swój za oddaniem listów traktowych podać, skrzynie dać przywoicie zaplombować ołówek nienaruszać z ciężaru swego niczego nie utracić, i on bez przewłoki prostą drogą do miejsca ekspedycyi doprowadzić, a tam towary za oddaniem listu konwoynego na składzie tamiecznym, albo na urzędzie akcyzy złożyć, po drodze zaś na każdym urzędzie w trakcie znajdującym się dla przeyrzenia listu konwoynego się zgłosić. b) Ci którzy o transportowaniu towarów z miejsca ekspedycyi za granicę staranie mają. Ci muszą iechać traktem w liście konwoynym wyrażonym nie wybacząc z niego na każdym na tym

trakcie znajdującym się w urzędzie akcyzy, albo podatku konsumpcyjnego zgłosić się dla przeyrzenia listu konwoynego. Jeżeliby zaś konieczna potrzeba tego wyciągała odmienić przepisany trakt to muszą pierwey nim z traktu zбочą zgłosić się do publicznego urzędu celnego, albo podatku konsumpcyjnego, i tam przyczyny takowego wybočenja podać, a przerzeczony urząd obowiązane będą w ten czas odmieniony trakt na drugiej stronie listu konwoynego zapisać, furman powinien potem towary na przepisany urządzie celnym pogranicznym akuracie dostawić furmani. Nie czyniący tym przepisom zupełnie zadosyć podlegać będą karze za defraudacją prawnie postanowioney. IV. Od powyższey dyspozycyi ad. III. wyłączaia się tylko ci żydzi zagraniczni, którzy z produktami do Wrocławia przyjeżdżaią tam sobie towary krajowe zamawiaia, potem do Lipska dla zakupienia towarów iada i z towarami kupionemi przez Szląsk do domów swoich powracaią. Tym pozwolony będzie przechod z towarami w sposobie dotąd używanym, kiedy sobie od Pronwincyonalney Dyrekcyi akcyzy Wrocławskiej wyrobią atest w takowey osnowie, iż tam przywieźli zagraniczne produkta na sprzedaż i tam sobie krajowe fabryczne towary zamowili takowe atestata zawieraiące oraz w sobie wielbść wozow i opis osob właścicielow onych, okazywane bydź maią przyzwoicie na urzędach celnych

pogranicznych przy wchodzie, przepisy też pod numerem II. dla furmanow regularnych znaiomych umieszczone ściśle zachowywane bydź maią.

§. 5. Dla ulżenia tranzytu i expedycyi w poprzedzaiącym paragrafie, dokładniey opisanych, postanawiamy za umiarkowaniem cło tranzytowe, które dotąd od takowego handlu opłacane było, od przechodu pod numerem I. II. III. i IV. opisanego zamiast talarow trzech od cetnara Brutto wagi w iakiey wielości to do dotąd opłacane było, na talar jeden i groszy dobrych dwanaście od cetnara Brutto wagi.

§. 6. Ci Officyaliści akcyzy i cła którzyby przepisom tutaj umieszczonym przyzwoicie zadosyć nie uczynili, albo winę defraudacyi lub niedbalstwa na siebie ściągali maią bydź z urzędu złożeni, za większe zaś przestępstwo ukarani będą podług ostrości praw bez żadnego względu. Zalecamy wszystkim naszym Kamerom Woyskowo-Ekonomicznym i Dyrekcyom Akcyzy i Cła, żeby to nasze urządzenie, które względem determinacyi w paragrafach 1. 2. 3. umieszczonych od dnia publikacyi tego Edyktu, co się zaś tyczy w §. 4. i 5. wyrażonego handlu tranzytowego od 1. Stycznia Roku 1801. do skutku przyprowadzone bydź ma, do publiczney wiadomości podali, i o zachowywanie onego pilną staranność mieli. Działo się i Dan w

Berlinie dnia 12go Września Roku 1800.

(L.S.) Fryderyk Wilhelm.
Schulenburg. Heinitz Hardenberg.
Struenfee. Schrötter.

C^o WIESZCZENIE.

Stosownie do Edyktu dnia 12. Września r. t. datowanego i § III. Oddziału 2. Litt. b. postanowiają się do wchodu i wychodu towarów zagranicznych rękodzielnych z Włoch, z Francyi, z Szwajcaryi, z Saxonii, i z Rzeszy Niemieckiej przez Marchią Elektoralną, Nową Marchią, Pomeranią, Szląsk i Prusły, do krajów Austryackich, Moskiewskich, Meklenburgskich i Szwedzko-Pomerańskich przeprowadzonych i ekspedyowanych, następujące urzędy celne pograniczne, to jest: I. Do wchodu: a) w Szląsku, 1. Sagan, 2. Naumburg nad Kweisłą. b) w Nowo-Marchii, 1. Krossen, 2. Auryth szczególnie względem wchodu wodą. c) w Marchii Elektoralnej, 1. Treuen-Brietzen, 2. Beeskow, 3. Kuttbus. II. Do wychodu: a) w Szląsku, 1. Neisse, 2. Neustadt czyli Nowe-Miasto, 3. Leobschütz, 4. Berun. b) w Prusiech Południowych, 1. Warszawa i Praga na Grochowie, 2. Konary, c) w Prusiech-Nowo-Wschodnich, 1. Wielkie Kiduły ku Georgenburgowi, 2. Alexoda ku Kownie, 3. Loffosna ku Grodnie, 4. Nimirów ku Brześciu, 5. Nur ku Galicyi. d) w Litwie, 1. Krettynga Niemiecka ku Polandze, 2. Heidekrug ku Nowemu-Miastu, 3. Szmalka ku

Georgenburgowi. e) w Pomeranii, a) do transportu lądem, 1. Anklam, 2. Demmin, 3. Sarmen. b) do transportu wodą, 1. Szwinaminda, 2. Priineminde. f) dla Meklenburgu, 1. Tresenstein, 2. Meyenburg, 3. Rheinsberg. Przez przereczone do wychodu wyznaczone urzędy celne graniczne muszą też wyprowadzone być towary zagraniczne rękodzielne, które jako towary do handlu pośredniczego należące przeznaczone są za granicą, iako też te, które z jarmarków Frankfurckich nad Odrą do przesyłania za granicę deklarowane będą, a na koniec te przechodzące zagraniczne towary rękodzielne, które przez regularnych znaiomych formanów albo przez żydów zagranicznych mających atestat Dyrekcyi Wroclawskiej przez kraj transportowane będą. A że wprowadzenie i wyprowadzenie towarów przereczonych iedynie na urzędy celne pograniczne tutaj wyrażone nastąpić musi, przeto wszyscy transportujący takowe towary ściśle się do tego stosować mają; urzędowi zaś celnyemu pogranicznemu, przez które wprowadzenie i wyprowadzenie towarów, nie pozwolone, zaleca się niniejszemu obwieszczeniem, żeby zgłaszających się do nich z towarami, do wzwyż przereczonych urzędów celnych odsyłał. W Berlinie dnia 12. Września roku 1800. Za Najłaskawszym Specyjalnym Rozkazem JK. Mci. Struenfee.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.